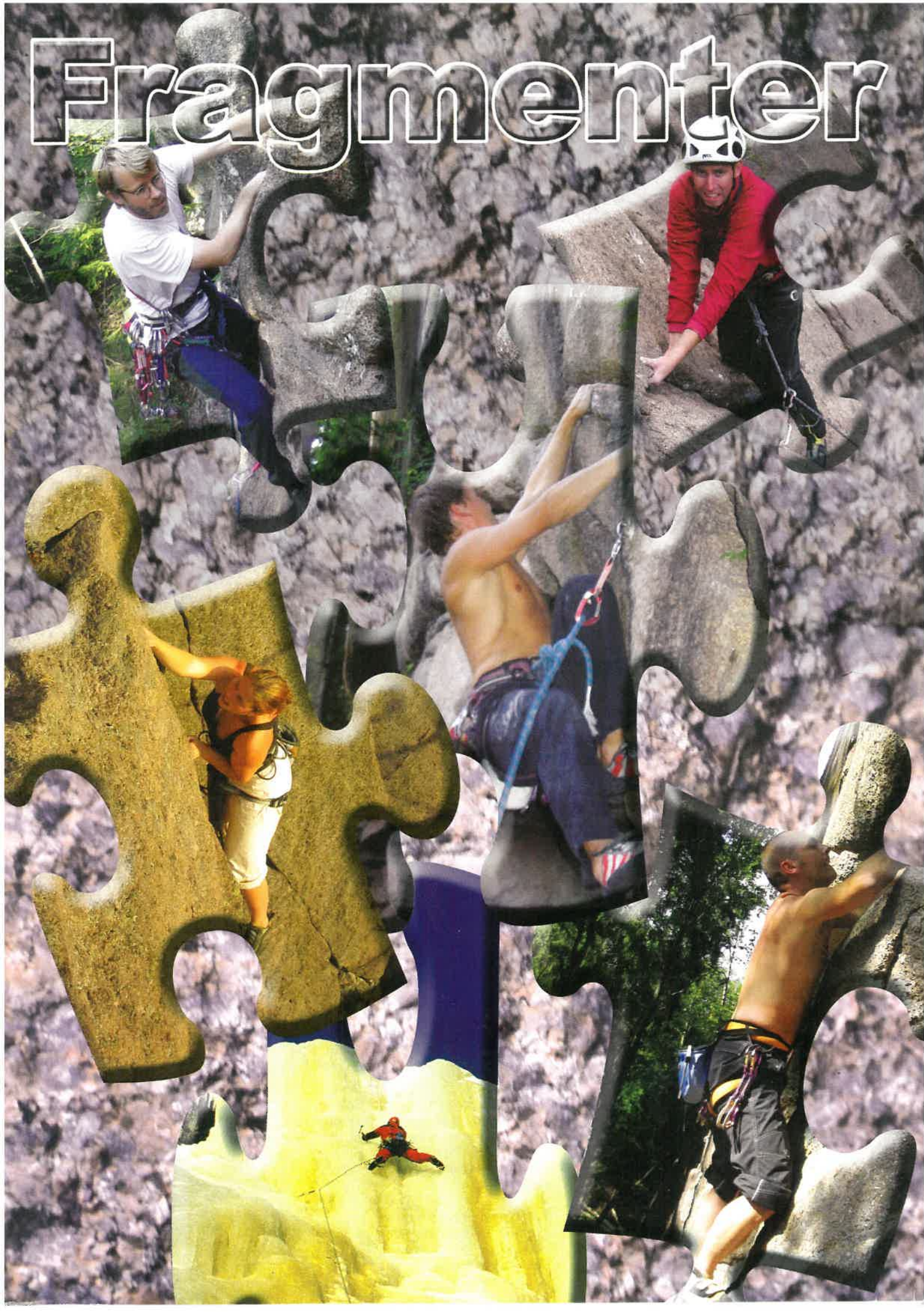

Fragmenter

DKK 10 ÅR

DKK ble
stiftet Lørdag 3
februar i Drammen
folkebibliotek.
Initiativtakere var
Pål Jensen og Pål
Tore Larsen.

ledere i DKK
gjennom 10 år:
Pål Jensen
Ole Martinsen
Rune Larsen
Lars Rønnevig
Håvard Ellefsen

Forord:

Dette er en kjapp gjennomgang av
DKK's 10 årige historie. Det har skjedd mye
med klubben i løpet av de 10 årene den har
eksistert, og i en slik gjennomgang har jeg naturlig
nok ikke kunne få plass til alt.

Jeg har prøvd etter beste evne å dekke de viktigste sakene
som har skjedd i klubbssammenheng fra år til år, og selvfølgelig
vil noen kunne mene at enkelte ting jeg har tatt med ikke burde
vært tatt med og omvendt.

Sånn vil det selvsagt alltid være, og de følgende sidene inneholder
det jeg som redaktør mener er de viktigste sakene. Det er selvsagt
også saker jeg ikke vet om, eller ikke vet nok om til å skrive om som
er utelatt. Kanskje det kommer med når historien skal skives på ny
om 10-15 år?

Jeg har også hatt hjelp fra de mange artikkelforfatterne som har
bidratt. *Takk til dem.* Uten dem ville denne lille historiesamlingen
blitt veldig mye fattigere.

Uansett så har formålet med denne historiesamlingen vært å
lage en underholdende gjennomgang, og mitt innerste ønske
er at leseren trives med innholdet. God lesing.

Tom Atle Bordevik 2004.

DKK stiftes av initiativtagerne Pål Jensen og Pål Tore Larsen. Stiftelsesmøtet blir holdt i kafeteriaen på Drammen folkebibliotek 3 februar 1994. Her bli Pål Jensen valgt til DKK's første leder. Det blir raskt dannet en førerkomite med formål å gi ut en fører for klatrefelt i regionen som ikke er dekket av annet førerverk. Førerkomiteen besto av: Tor-Erik Larsen, Helge Jahn Larsen og Tom Atle Bordevik.

Fra Pål Jensen har vi fått tilsendt disse referatene fra klubbens begynnelse:

1.1.1 *Stiftelse av Drammen klatreklubb*

Initiativtagere til klubben var Pål Tore Larsen og Pål Jensen. Det ble bestemt at det skulle innkalles til et informasjonsmøte som skulle sette ned et interimstyre. Informasjonsmøtet ble annonsert i DT & BB den 4.1.94, samt hengt opp oppslag på Aspaas sykler, TT Sport, Drammenshallen og Joggen. Møtet ble avholdt tirsdag 11.1.94 på Idrettens hus i Drammen.

På informasjonsmøtet møtte 15 interesserte: Nikolai Arnø, Erlend Ask, Per Kevin Braathen, Linda Bruvik, Kjell Arne Evensen, Thor Harald Hellum, Robert Joreng, Rune Larsen, Emil Melar, Trond Solberg, Jørn Vidar Tveten, Tom Atle Bordevik, Jonny G Jørgensen, samt initiativtagerne. På møtet ble følgende interimstyre valgt:

Pål Jensen (leder)

Pål T. Larsen

Bjørn Arne Evensen (in absentia)

Interimstyret fikk mandat til innkalle til stiftelsesmøte og forberede saker som skal behandles der.

Interimstyret hadde møte 26.1.94, hvor stiftelsesmøtet ble bestemt til torsdag 3.2.94. Møtet ble annonsert i DT & BB 27.1.94, samt at det ble sendt innkalling til alle som møtte på informasjonsmøtet. Interimstyret behandlet følgende hovedsaker:

1. Valg av styre, revisor og vararevisor

Interimstyrets forslag:

Leder: Pål Jensen

Nestleder: Linda Bruvik

Kasserer: Pål Tore Larsen

Styremedlem: Bjørn Arne B. Evensen

2. Valg av navn på klubben

Interimstyrets forslag:

DRAMMEN KLATREGRUPPE

3. Klubblov

Interimstyrets forslag:

NIFs basis lovnorm

4. Kontingent

Interimstyrets forslag: 200 kr + eventuelt "Norsk klatring" (85 kr)

1.1.2 *REFERAT FRA STIFTELSESMØTET - TORSDAG 3.2.94*

Det møtte 33 personer på stiftelsesmøtet i Drammen folkebibliotek torsdag kveld 3.2.94. Det ble åpnet med en kort presentasjon av initiativtagerne Pål Jensen, Pål Tore Larsen og Bjørn Arne Evensen. Sakslisten ble gjennomgått, og resultatet ble som følger:

1. Valg av dirigent og referent

Pål Jensen valgt til dirigent. Sissel Pedersen valgt til referent.

2. Valg av styre

Følgende styre ble valgt ved akklamasjon:

Leder:

Pål Jensen

Nestleder:

Magnus Greni

Kasserer:

Pål Tore Larsen

Styremedlem:

Nina Nilsen

Ashaug

Styremedlem:

Geir Ellingsen

Styremedlem:

Bjørn Arne B. Evensen

Evensen

Hvorpå styret fikk mandat til selv fordele styrevervene ellers blant styremedlemmene.

Revisor:

Stein Eian

Vararevisor:

Tor Engløk

3. Valg av navn på klubben

Interimstyret hadde innstilt på Drammen klatregruppe. Dette for ikke komme i konflikt med gamle Drammen klatreklubb. Da det imidlertid fremkom på møtet at denne klubben ikke eksisterte, ble DRAMMEN KLATREKLUBB valgt ved hndsopprekking.

4. Vedta klubblov

NIFs basislovnorm vedtatt uten innsigelser, med januar som årsmøtem ned.

5. Fastsette kontingent

Følgende kontingent ble vedtatt:

Hovedmedlem: kr 250

Junior (u. 18 år), student, familiemedlem: kr 150

I tillegg kommer eventuelt kr 85 for Norsk klatring, men dette abonnemnetet er frivillig.

6. Klatrefører for Drammensområdet

Her ble det nedsatt en felerkomite bestående av: Tor-Erik Larsen, Thorkild Jakobsen, Jonny Jørgensen og Helge Jahn Larsen.

7. Logo

Alle medlemmene ble oppfordret til å lage forslag til logo. Logoen bør favne alle typer klatring.

Sissel K. Pedersen

Klubben ble stiftet torsdag 3.2.94 hvor det møtte 33 personer på stiftelsesmøtet i Drammen folkebibliotek. Initiativtakerne var Pål Jensen, Pål Tore Larsen og Bjørn Arne Evensen.

Styret har bestått av:

<i>Leder:</i>	Pål Jensen
<i>Nestleder:</i>	Magnus Greni
<i>Kasserer:</i>	Pål Tore Larsen
<i>Sekretær:</i>	Tor Erik Larsen
<i>Styremedlem:</i>	Nina Nilsen
	Åshaug
<i>Styremedlem:</i>	Bjørn Arne B. Evensen

Det har vært avholdt fem styremøter og tre medlemsmøter i 1994. Ett grunnkurs i klatring har vært gjennomført. Logo utformet av Tom A. Bordevik er vedtatt, men foreløpig ikke helt ferdig. Ultimo 1994 ble det også nedsatt et utvalg for innendørs klatrevegg, bestående av Nina N. Åshaug (leder), Rune Larsen og Tom A. Bordevik.

1.2 Klubbvirksomheten framover

For en nystartet klubb s mangler ikke arbeidsoppgavene. Vi må imidlertid ta et skritt av gangen, og ting tar tid. Vi er imidlertid blitt opptatt av Norges klatreforbund og sendt søknad til Buskerud idrettskrets/NIF.

1.2.1 Kursvirksomhet

Av erfaring vet vi - og av medlemsskjemaene ser vi, at behovet for opplæringer er stort. Her settes det store krav til en klubb og her må vi være vårt ansvar bevisst. I dag finnes det ingen formelle krav til klatreinstruktører, men dette betyr ikke at vi selv ikke bør stille krav. De i klubben som har lyst og tilstrekkelig erfaring, vil imidlertid få tilbud om et instruktørseminar etter ønske. Her skal vi gjennomgå metoder, retningslinjer og innhold for hvordan vi kan legge opp våre egne kurs.

1.2.2 Lage feler for Drammensområdet

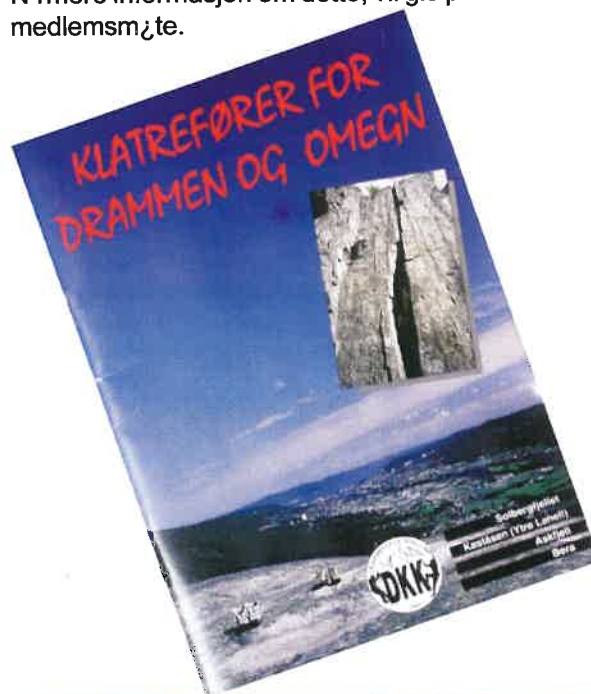
En klatrefører, det vil si en beskrivelse over alle klatrefeltene og rutene, for Drammensområdet har lenge vært etterlyst. Nå som vi har en klubb, så burde også dette prosjektet kunne realiseres. På stiftelsesmøtet ble det nedsatt en felerkomite, og denne forestår det vi dere arbeidet feleren.

1.2.3 Boltesikre og resikre ruter

Under arbeidet med feleren, skal også felerkomiteen kartlegge behovet for resikring og nysikring. I denne forbindelse må klubben kjøpe inn en boremaskin og bolteutstyr. Om det er noen som kjenner til steder hvor det er på tide med resikring, så ta kontakt med Tor Erik Larsen eller noen andre i felerkomiteen.

1.2.4 Fellesturer

Hadde vært koselig, men noen konkrete planer foreligger ikke ennå. Dette får vi kanskje ta etterhvert, men om noen har konkrete forslag, så hører vi gjerne fra dere. Vi vil også legge opp til ei årssamling med klatring og sosialt samvær. Nå mer informasjon om dette, vil gis på neste medlemsmøte.

Nye ruter gått av DKK'ere i 1994:

Bera:

- **Drøvelsmask** 6- nat
Stener Sandli
- **Balansepunktet** 6+ bb
Lars Henriksen

Solbergåsen:

- **Drillo** 5- mix Geir Ellingsen
- **Friends** 5- mix
Helge Jahn Larsen
- **Begynner** 4 mix
Helge Jahn Larsen

Føreren for Bera, Solbergåsen, Ytre Lahell og Askfjell kommer ut i salg. Trykksaken er finansiert ved hjelp av reklame, slik at DKK tjener penger på denne fra første solgte eksemplar. Føreren selger bra, og Bera blir reboltet denne sommeren. DKK starter å støtte førstebestigninger, og kjøper også inn en Ryobi bensindrill som medlemmene kan låne. Utviklingen av klatrefeltet Ytre Lahell begynner med at Jonny G Jørgensen går de fleste linjene teknisk solo på vinteren, og når sommeren kommer så begynner han sammen med Tom Atle Bordevik å bolte friruter. Lars Henriksen fungerer også som støttekontakt for disse to med et par glimrende tilskudd. Det har seg også slik at Tor-Erik Larsen er aktiv mht nye ruter dette året. Solbergåsen får mange nye og fine linjer signert Hr Larsen. Verdt å merke seg er den urepeterte "Elephant's ass" som markerte Larsen's anskaffelse av nye svasko. Ute i Lierdalen fikk også Jonny G Jørgensen & Tom Atle Bordevik karret seg opp "Gang på gang" etter en del forsøk under kalde forhold. Det viste seg at nøkkelen til suksess var å komme frem til feltet før snøen og isen, som hadde fått dem til å snu "Gang på gang". Leder for klatreklubben dette året er Rune S. Larsen. Dette året hadde klubben også sin første flaggdag på Solbergåsen. Klubben har 48 betalende medlemmer. Storveggen på Bera ble tagget dette året, men klubben tok ansvar og fjernet taggingen. Drammen kommune støttet dette økonomisk.

Allerede under stiftelsesmøtet i 1994 ble behovet for en klatrefører for distriktet diskutert. Arbeidet med den første Drammensfører ble startet ved at det ble nedsatt en førerkomite som endte opp med best av: Helge Jahn Larsen, Tor-Erik Larsen og undertegnede. På dette tidspunktet var klubben i en oppstartsfase, og hadde svært magert med tilgjengelige midler. Det var vel heller ikke helt klart for medlemmene hva klubben kunne gjøre for klatremiljøet i Drammen, bortsett fra arrangere kurs, fungere som et sosialt treffpunkt og lage en fører. Derfor var det viktig at komiteen klarte gjennomføre dette prosjektet innen akseptable tidsrammer. Målsætningen til førerkomiteen var dekke de klatrefeltene i vår region som ikke var dekket av annet førerverk. Arbeidet med å lage den første Drammensfører var en omfattende registrering av hvem som hadde gjort hva, og i det hele tatt hva som hadde blitt gjort. Det ble gjort en omfattende research, men til og med den dag i dag er det ruter vi har fått referert til som vi ikke vet hvor går. Jeg erindrer en telefonsamtale jeg hadde med den legendariske Ulf Geir Hansen. Han hadde gått et dier en gang, og han trodde det var på Bera. Det ble også kalt Den grønne kledde. Vi har ikke klart å avdekke hvilket dier dette dreier seg om, men det kan ha vært Superdiedret. Ulf Geir kunne heller ikke huske når han hadde vært der utover at det hadde vært på 70-tallet en gang. Av erfaring s har klatrere en selektiv hukommelse, og det er ikke så lett forholde seg til når man skal ha fakta på bordet. Den lille førerkomiteen gjorde i alle fall sitt ytterste for å sjekke sine kilder, og resultatet ble klatrefører for Drammen og omegn anno 1995. Verdt nevne er Helge Jahn Larsens innsats som skissetegner. Samme person var også den som fulgte trykksaken til produksjon, og gjorde også her en kjempeinnsats. Trykkingen av føreren var finansiert av reklame, slik at DKK tjente penger på salget fra dag 1. Salget av føreren gikk godt, og klubben kunne kjøpe seg en Ryobi bensindrill, og bolter for rebolte Bera. Dette ble gjort på dugnad sommeren 1995, og for oss som klatret da oppfattet vi plutselig Bera som et tryggere sted

klatre. Noen av boltene hadde nemlig gjort tjenestetiden sin, og vel så det. Det ble også noen bolter til overs, og disse ble brukt til å lage noen nye ruter. Dette ble også starten på noe karakteristisk for DKK, nemlig sponing av bolter til førstebestigere av ruter. Føreren solgte godt også i år, og ble en brensel i DKK's økonomi. Den dannet også grunnlaget for den utvidede klatreføreren som kom ut i 2003.

Tom A Bordevik

Nye ruter gått av DKK'ere dette året:
Ytre Lahell:

- **Annmarsjen 5+ bb**
Tom Atle Bordevik
- **Direkte fra bilen 7- bb**
Lars Henriksen
- **Lollipop 5+ nat**
Jonny G Jørgensen &
Tom Atle Bordevik
- **Walkabout 4+ bb**
Jonny G Jørgensen
- **Pils, Prince & potetgull 6 bb**
Lars Henriksen & Tom Atle Bordevik
- **Sickamacanico 6- bb**
Jonny G Jørgensen &
Tom Atle Bordevik

Solbergåsen:

- **Solbergtur 7 mix** Tor-Erik Larsen
- **Tilbake til arbeidet 7- bb**
Tor-Erik Larsen
- **Elephants ass 8- bb**
Tor-Erik Larsen
- **Snabelrampen 7- bb**
Tor-Erik Larsen
- **Rett i øyet 6 nat**
Tor-Erik Larsen & Øyvind Aanes
- **Befaring 5+ mix** Helge Jahn-Larsen

Askfjell:

- **Gang på gang A1 mix**
Jonny G Jørgensen &
Tom Atle Bordevik

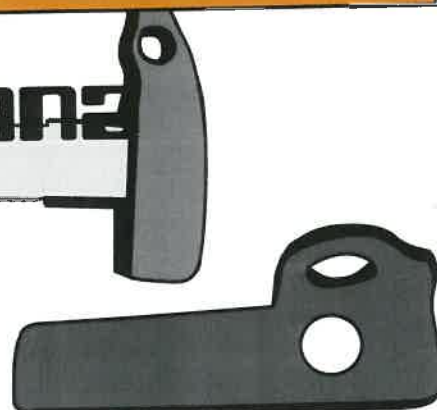
1996

8 mars blir klatreveggen i St Halvardhallen åpnet, og klubbens første mesterskap på plast blir avholdt i april. Dette er året da Helge Jahn Larsen finner Fjellskar i Sande under en mosjonstur i det flotte terrenget der ute. Fjellskar gjennomgår en hektisk periode som ser mange nye ruter. Etter dette blir veggen hovedsakelig liggende brakk. Ukjent for de fleste er det kanskje at dette året går Terje Holden to ruter på Hamre. Geir Ellingsen og Rune Larsen får lånt sportsfiskerhytta ved Tverråsen, og dette resulterer i et par nye ruter. Når vinteren kommer så får Jonny G Jørgensen testet ut sin nye portaledge på Askfjell. Han har med seg Michael Grasdalsmoen, og sammen lurte de seg opp "Hook Cabana". DKK holdt dette året sitt første klubbmesterskap. Kjartan Askim fikk æren av å være første mannlige vinner, mens kvinneklassen ble vunnet av Linda Groth. Antall medlemmer: 84.

Hook cabana

Sakset fra et gammelt Crux:

Her står vi på første stand (Jonny og Michael). Vi hadde tatt turen til Askfjell av en grunn, å gå en ny rute! Etter at jeg (Jonny) og Tom Atle hadde ført opp en linje (Gang på gang) var jeg "sugen" på mer. Da jeg fortalte Michael om flere nydelige linjer i en vegg på +/- 100 meter ble han gira. To dager før julaften (96) dro vi med mye utstyr og godt pågangsmot. Vi var tente!!! Ruta har samme første taulengde som Gang på gang. Jeg skulle lede andre teknisk klatring et stykke opp, men så ble det plutselig tynt gitt. Hva ventet meg videre? Ca. 8 meter opp var det A1 (lett teknisk gradering), så begynte moroa med bladbolter og tynne riss. Jeg hadde klatret opp Ca. 8 meter til og hadde en 3° friend som GOD. Her var det ikke noe å bekymre seg tenkte jeg! Så jeg banket inn en Pecker (tynt sikringsmiddel), reiste meg opp i taustigene.

Knifeblade

Over meg til høyre hadde jeg en stor blokk, som jeg hadde bestemt meg for å holde meg unna (løs stoor blokk). Da det ikke var noen andre muligheter la jeg en Lowe Ball (liten kamkile) i blokka. "Jeg legger en Ball i blokka, jeg skal bare støtte meg til den for å rekke lengre" kauket" jeg ned til Michael på stand. Så reiste jeg i Ball'en og kjente et lite nøkk. Hva skjer? En liten titt opp på sikringen. Det var alt jeg rakk før jeg lå i fritt fall! 7 meter lenger nede traff jeg et lite sva med hofta, og spratt ut og ned fra veggen et par meter til.

Pecker

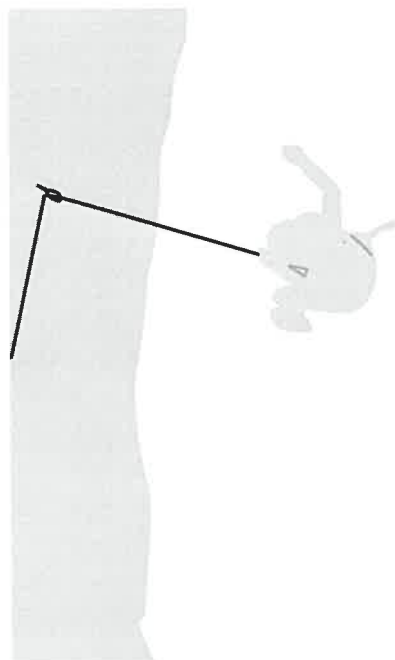
“Hva skjedde” hørte jeg fra Michael som var “litt” nærmere nå enn sist jeg forvekslet ord med ham. “Ball’en røyk ut, men hvordan kan jeg ha falt så langt?” Jeg sto jo rett over en god sikring ! Det hadde vært så mye slakk i sikringskjeden + at Michael hadde blitt dratt opp to meter fra stand. Jeg var i god form, bare litt øm i hofta. Undertegnede var litt skjelve da han fikk karret seg opp til der han var før han trynet. Jeg borret en bolt og beveget kroppen over blokka. Deretter var det A1 et stykke rett før stand. Fem skyhookbevegelser tok meg opp på standplass. Jeg heiste mens Michael rensket taulengden. Det var korte dager på den årstiden så vi overnattet i portaledge (Etpunkts hengekøye). Dagen etter var det Michael’s tur til å lede. Han brukte

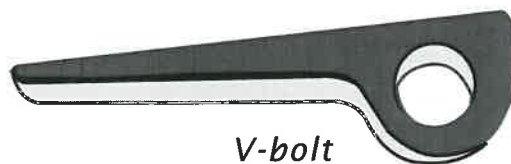
Rurp

laaang tid på få meter (vanskelig teknisk klatring er svært tidkrevende) så vi fant fort ut at vi ikke ville nå toppen denne turen. Vi fikset tau til senere bruk. Rett før nyttår var vi tilbake og gikk siste taulengde. Resultatet ble en fin “mekkerute” (A3) med mye skyhooking og en del tynn teknisk klatring. Det er borret 10mm og noen 6mm bolter + rappelrute. På en høstdag er det mulig å gå denne på en lang dag, midtvinters trenger man 2-3 dager. Klippen er **stengt** mellom 15. Juli og januar. Det begynner å bli noen ruter på veggen så ta turen!!!!

Hilsen Jonny og Michael

Jonny logger “airtime”.

V-bolt

Nye ruter av DKK'ere dette året:

Ytre Lahell:

- **Red hot** 6+ mix Tom Atle Bordevik

Hamre:

- **Kaffe og wienerbrød** 4 mix Terje Holden
- **Utsikten** 5 nat Terje Holden

Tverråsen:

- **Mr Hong** 5+ nat Geir Ellingsen & Rune Larsen
- **Når klokkene ringer** 6 nat Rune Larsen

Askfjell:

- **Hook Cabana** A2+ mix Jonny G Jørgensen & Michael Grasdalsmoen

Fjellskar:

- **Dakapo** 5+ mix Helge Jahn-Larsen
- **Oppdagelsen** 4+ mix Helge Jahn-Larsen
- **Pondus** 5 nat Helge Jahn-Larsen
- **Tjuvradd** 4+/5- mix Sven Svendsen & Egil Meland
- **Svendsen light** 3 nat Sven Svendsen & Helge Jahn-Larsen
- **Søsken?** nat Pål Tore Larsen
- **Bjeller og sau** 3+ mix Helge Jahn-Larsen og Rune Larsen

Etter suksessen på Askfjell, gjør duoen Grasdalsmoen/Jørgensen ennå en tur opp Askfjell, denne gangen via en linje med navn "Insomnia". Det ryktes at linjen er alt annet enn søvndyssende. De lurte seg også opp en linje på Tverråsen litt utpå sommeren. Tverråsen får også besøk fra Kongsberg dette året, noe som resulterer i 3 nye bidrag fra den kanten av distriktet. Artikkelforfatteren er i det amorøse hjørnet og får gått "Kjærlighet ved første blick" på Ytre Lahell. Klubben arrangerer norgescup i St-hallvardhallen, og får mye skryt for et godt arrangement. Arrangementet gir også god avkastning. Anders Johansen blir første DKK`er opp Trollveggen. Dette gjør han via Rimmondruta. Klubbens leder er Ole Martinsen.

"1000-meters dødsdans i line"

Først må jeg innrømme at overskriften er stjålet fra en av våre største dagsaviser. Jeg fant ikke på noen god overskrift selv, men den ikke navngitte avisen gir vel en grei og objektiv pekepinn om hva dette dreier seg om.

Været sommeren 1997 var sjeldent bra og stabilt, også på Vestlandet. Og da Hans Petter skulle sørover på sommerferie, ble vi enige om å møtes i Romsdalen for å klatre en helg. Et år tidligere klatret vi en god del sammen og vi hadde da konkrete planer om å klatre Trollveggen. Men dårlig vær gjorde at det nærmeste vi kom var en "bilvindu-bestigning."

Når vi nå møttes etter et års atskillelse, hadde vi ikke avtalt hva vi skulle klatre. Det eneste vi hadde avtalt var å besøke en felles kamerat fra studietida i Bø, som nå jobbet på Aak. Han var selvfølgelig ikke hjemme, og kunne da heller ikke komme med noen turforslag. Siden ingen av oss hadde noen spesielle ønsker, ble vi enige om å prøve et framstøt på Trollveggen via Rimmondruta (Engelskeruta). Med stabilt godt vær i sikte fant vi ut at det egentlig ikke var noe valg. Det er sjelden Romsdalen byr seg fram på en slik måte, og dette var jo noe vi hadde snakket mye om tidligere. Vi har vel begge "bålklatret" denne ruta før, men det blir liksom ikke det samme.

Været er som regel den største trusselen mot en vellykket tur opp Trollveggen. Det er lite koselig å få regn, snø, frost, mye vind e.l. oppi der. Veggene er nordvendte, bratte og anmarsjen er seriøs (også ved en evt. retur). I tillegg er det voldsomme omgivelser, noe som til sammen gjør stedet lite blivende i dårlig vær. Er været godt bør man i tillegg være stødig på naturlig sikret VI+, i flere taulengder, pluss en del VI, VI- og V+. Av 21 taulengder er kun fem lettere enn IV+, i

Trollveggen sett nedenfra.

tillegg er det 3 taulengder på anmarsjen (en på V+). Også er det selvfølgelig viktig at man synes det er greit å drive på i en loddrett vegg i et døgn eller to. Vi har begge klatret i ca. 10 år og mente vi hadde den nødvendige rutine. Det stemte, for vi klatret denne veggene uten noen form for dramatikk, kun jevn jobbing.

Jeg skulle selvfølgelig ikke ha skrevet dette så tidlig, men gjort er gjort. Så kan de som bare lurte på hvordan det gikk slippe å lese den beskrivelsen av ruta som nå følger. For de som går med tanken om en tur opp denne veggene kan derimot beskrivelsen være nyttig lesing. Navnene i beskrivelsen er fra føreren utgitt av Aak, og de finnes også på min egen detaljerte skisse. (Får håpe redaksjonen har fått med denne.)

Turen starter med en nydelig anmarsj langs elva og opp en fast og fin ur til like under Introsvaene. Etter hvert som man kommer oppover i ura får man en imponerende utsikt til de nedre delene av Trollveggen, med Franskeruta og Arc Wall. Under Introsvaene må man over bratt snø (ta med en kjepp fra skogen) før en kommer opp til stand under et utspring. Her kan man fylle vann. Den videre klatringen opp Introsvaene består av stort sett lett klatring (et V+ punkt) i 3-4 taulengder med mye gjørme, vann, grus og

løse steiner. Her er det svært rasutsatt og veldig dårlig sikra. Det kommer stadig snøras med mye stein, så her gjelder det å holde farten oppe. Dette er kanskje den mest psykende delen av ruta, og man bør ikke bevege seg i dette området når sola står på (om morgenen). Før innsteget må man over noe mer bratt snø og her fant vi også vann. Første taulengde starter opp et dieder belagt med en del finkornet og ekkel jord (slik det er mye av på Introsvaene) V+. Har man langt tau strekker man denne taulengden opp til førstebivuakken (55 m). Førstetaulengden gir en pekepinn på hva føreren mener med 50 m. Taulengdene på Rimmond er som regel i overkant av 50 m. Førstebivuakken er rutas fineste overnattingshyll med flatt gulv og beskyttende takoverheng. Vi startet på kvelden og overnattet her. Da slapp vi sol på Introsvaene, samtidig som vi fikk litt tilvenning til disse voldsomme omgivelsene. Nickdiederet byr på fin og teknisk vanskelig klatring (VI+). Nickhylla, som for øvrig er rast ut, er mer et område med en del skrånende grushyller av forskjellig størrelse. Ingen av disse innbyr til overnatting. Fra toppen av "Nickhyllsystemet" traverserer man bort til Storveggen og litt ned for å komme inn i Storveggs flotte rissystem. Herfra tung og overhengende (VI+) rissklatring opp til stand. Neste taulengde er rutas flotteste, med helt jevn klatring opp et riss i 50 m (VI). Luftig, bratt, godt sikra og i bombesfast fjell. Ut av

Artikkelforfatteren med Trollveggen og ruten inntegnet

Storveggen er det en fin og luftig travers (VI / VI+).

Etter Storveggen kommer to taulengder med kaminklatring. Både Svartkløfta og Flakkaminen byr på fin klatring, men er et herk for andremann med sekk. Her er det også gode standplasser hvor man står godt, men for en lengere pause er det best å vente til man kommer opp til Sentralbasen. Dette er en fin hyll hvor man kan overnatte komfortabelt (en av tre gode overnattingshyller). Vi hadde en times pause her med lufting av tær og nyting av utsikten. Etter Sentralbasen kommer Trangsvaet hvor det nå har rast ut en del store steiner i nedre delen. Dette har ført til at graderingen er endret fra IV til VI+. I neste taulengde kommer rutas siste VI+ (forsiktig travers på svaet med sikring i gamle bankebolter), som leder ut av Trangsvaet og opp i diedere og kaminer og videre til Utstegskaminen. Dette partiet var greit da vi befant oss her, men det kan nok være kjipt hvis det renner mer fra Topprenna. Opp i Topprenna er det bratt (VI-) klatring som er tung for andremann med sekken. Det er for øvrig vanskelig å heise sekk på Rimmond fordi ruta er ganske traversert med mye overheng og framspring som sekken kan henge seg opp i. Etter siste VI- taulengde (to taulengder under toppen) er det nok en god overnattingshyll. Det ble mørkt da vi befant oss i dette området, så vi overnattet her. Overnatting vil si sittende/liggende i noen timer på det mørkeste, med alle klærne på. De siste meterne før toppen byr på artig og overhengende klatring (V-).

Forts. neste side

Nye ruter av DKK'ere dette året:

Ytre Lahell:

- **Blomsterbedet** 4 nat
Geir Falkevik & Håvard Sveen
- **Symfoni i b-dur for 2 borebolter** 4
bb Tom Atle Bordevik
- **Kjærlighet ved første blikk** 7+/8-
bb Tom Atle Bordevik

Solbergåsen:

- **I Grevens tid** 6- mix
Helge Jahn Larsen
- **Frifresaren** 7- mix Tor-Erik Larsen
- **Direkte lykke** 6 bb
Pål Fredriksen og Tore Fonn

Tverråsen:

- **Ukjent navn** A2 Michael
Grasdalsmoen, Jonny Jørgensen

Askfjell:

- **Insomnia** A2+ mix Jonny G
Jørgensen & Michael Grasdalsmoen

Etter Trangsvaet (fra taulengde 13) kan det være vanskelig å følge føreren slavisk. Det er nok vanlig at folk bruker en taulengde mer enn det føreren viser (skal føreren følges må man strekke taulengdene maksimalt).

Returen går greit nedover i og på kanten av en renne, med tidvis antydning til sti. Lengere nede kommer man inn på stien fra Bruraskaret. Her må man holde høyden bortover snøfelter og steinrøyser. Etter ca. tre timer var vi "nede" på toppen av Trollstigen og klar for turens siste crux, nemlig å få haik ned til Romsdalen. Det er ikke så vanlig at sommerturistene tar med haikere spesielt ikke når de er svette og møkkete og med sløvt blikk (etter lite

søvn). Flere som har tatt turen før oss har vært nødt til å gå hele vegen ned. Vi var derimot heldige og fikk haik med et hyggelig fransk par på bryllupsreise. Vel nede i dalen var vi begge enige om at det hadde vært en grei og fin tur.

© 1997

Anders Johansen

1998

Anders Johansen's innflytting til distriktet gjør seg gjeldende, og i tillegg til å gå svært systematisk til verks ved å repetere de fleste rutene på Bera, så gjør han en rekke nye ruter. Alt dette gjøres sammen med Håvard Sveen som fungerer som støttekontakt. På Ytre Lahell blomstrer det opp ytterligere nye ruter. Spesielt nevneverdig er "Dead on" som er en teknisk linje på Plug & play veggen. Sikringene på denne ruta er små. Tor-Erik Larsen har lenge ivret etter å etablere en ny rute på Baremlandsfjellet, og får lurt med seg Jonny G. Jørgensen og Tom Atle Bordevik på dette prosjektet. Dette resulterer i "Die weisse schwein" som er fem lange taulengder og 7-.

Den hvite grisen

Klubbturen til Valle i Setesdal i 97 skulle vise seg å bli produktiv på flere måter enn bare en sosial klubbetur, men ikke uten sure miner. Anders, Geir, Pål, Tor Erik, Jonny og undertegnede dro nemlig til Nissedal i forkant av klubbturen, for å få en forlenget klatretur. Været viste seg fra en veldig ustabil side og vi fikk nesten ikke klatret før været kom og gjorde klatremulighetene svært begrensede. Det ble etter hvert til mat og kos i campen nede under Baremlandsfjellet, og konkurranse om hvem som klarte å fyre opp primusen fortest. Veddemålet skaffet meg en råtten kile som Anders hadde veddet på at Geir fikk fyr fortest (jeg hadde veddet hele racket mitt i mot). Tor Erik vant glatt konkurransen. Dagen derpå dro Geir, Pål og Anders til Setesdal, og vi andre sa vi skulle komme senere. Det var et løfte vi kom til å bryte, og få litt kjeft for i etterkant. Tor Erik hadde nemlig sett en mulig linje ved siden av "Spionfuhre" på Baremlandsfjellet, og den så lovende ut. Været var enda verre, så for i det hele tatt å få gjort noe så tok vi med oss det

vi hadde med oss av tau (6stk) og sikringsutstyr, samt drill og borebolter og gikk opp bakveien. Alt dette utstyret plasserte vi i den store (150L) heisesekken til Jonny og i to ryggsekker. **Turen opp vil vi sent glemme.** Heisesekken (den hvite grisen) gikk på rundgang, men var ikke særlig populær å bære. Vel oppe så fant vi ut at vi hadde gått for høyt, og måtte gå ned et stykke igjen! Navigering på toppen av et fjell er en kunst som ikke er lett å praktisere, men etter hvert ble vi sikre på at vi kjente oss igjen. En furu på toppen hjalp oss på rett vei. Etter å ha rappelert og boret oss ned en vei vi trodde det var mulig å klatre så var det klart for mat og pils. Dagen derpå bød på mye bedre vær enn hva Vidar Theiesen hadde meldt fra om. Den dårlige samvittigheten for frendene i Setesdal forsvant etter hvert som taulengdene ble topptauet. De var simpelthen nydelige. Vi hadde faste tau hele veggen ned (250m) og dette bød på muligheter til simultan clogging på opptil 3 taulengder av gangen. På slutten av dagen rakk vi å bore 2 taulengder og å

lede en av dem. Siste taulengden fikk graden 6- og et litt spennende moment da Jonny og Tor Erik misforsto plasseringen av boltene. Dette skjemma ikke siste taulengde. Men vi følte vel kanskje at vi hadde voldtatt henne der hun sto med 250m faste tau på seg. Så til 1998: 1997 hadde ikke budt på muligheter til å samles igjen for å gjøre ruta ferdig, så vi fikk vinteren på oss til å tenke i mellom mulighetene til å få gått denne ruta til sommeren. Våren kom og cruxet var atter en gang å få samlet troppene. Første helg med en mulighet til å klatre dro Jonny og Tor Erik til Nissedal for å bore resten, og prøve å gå noen flere taulengder. Da fant de en nydelig vei å gå opp, nemlig fra Treungen og opp svaene derfra. Jonny ble dessverre veldig dårlig, og måtte rappelere i fra tidlig, mens Tor Erik borete ferdig hele ruta. Neste helg så var vi på plass igjen, denne gangen med den moralske supporten fra Geir Ellingsen som hadde spurt om å få lov til å være med. Jonny startet ballet med den litt artige 1`ste taulengden som byr på en litt grufsete start, og siden beveger seg opp i noen flotte bevegelser, og avsluttes i et nydelig dieder. 2`dre taulengde hadde Tor Erik øvd på, så han var klar for denne. Første forsøk strandet i et stygt ord og et kort fall. Etter å ha frisket opp hukommelsen litt og tøyd ut litt så var Larsen klar for andre forsøk. Dette var jo faktisk nydelig å se på, og rutas tekniske crux var gjort. Neste taulengde var klar for meg, men var jeg klar for den? I fjor klarte jeg å topptaue den i første forsøk, men det å lede den var vel ikke det jeg følte

Artikkelforfatteren starter 3 taulengde.

meg trygg på. Men men, det er jo bare å kline til. Glad var både jeg og de andre da jeg sto på toppen av 3`dje taulengde. 5`te taulengde fristet ikke da jeg syntes at boltingen fra i fjor var litt "over the edge", men Tor Erik insisterte på å lede 4`dje taulengde, samtidig som at han fikk overbevist meg om at det eneste å gjøre med de psykiske demonene som plaget meg med siste taulengde var å lede den. Jeg er veldig glad han sa det, fordi utbyttet av den taulengden var fenomenalt. 4`dje taulengde var en drøm og når siste taulengde var ledet så var alt bare fryd og gammen. Rutenavnet vi hadde lekt med fram til da var "Den hvite grisen", men etter 1,5 kassettside med Geir`s Schweinhund så var navnet klart. Vi ville holde på tradisjonen med tyske rutenavn. "Die weisse Schwein" ble navnet på ruta. Da gjenstår det bare en ting: stikk og prøv den, det vil du nok ikke angre på. Rutegraden er 7- i fri, men hvis du er klar for å holde i et par kortslyger så er den nok ikke mer en grad 6.

Pusher.

Facts: Beliggenhet: 20m til høyre for "Spionfuhre". Innsteg i bunnen av renna, på kanten! Dette skjønner du når du står under ruta! Utstyr: 10 kortslynger, friends 0-3,5 + noen få vanlige kiler. NB: dette var det utstyret vi brukte, det kan sikkert gå an å bruke mindre utstyr. Antall borebolter: 32 + ringbolter på standplassene. Standen på toppen av 4`de taulengde er uten bolter, men med et stort tre. Alle taulengdene er laange, så vurder 55m dobbeltau. Det brukte vi! Ruta er "velutstyrt", og er et bedre alternativ enn "Spionfuhre" ved rappel (en mindre).

Nye ruter av DKK`ere dette året:

Bera:

- **Rusk i Balla 5+ bb**
Tom Atle Bordevik og
Sven W. Svendsen
- **Mega Macro 7- nat**
Anders Johansen og Håvard Sveen
- **Egg-Vegg 5 mix** Håvard Sveen og
Anders Johansen
- **Variasjon 6- mix** Anders Johansen
og Håvard Sveen
- **Lille kamin direkte 5+ mix**
Anders Johansen og Håvard Sveen

Ytre Lahell:

- **Michaels mareritt 5- nat**
Geir Ellingsen
- **Plug & play 6 mix**
Tom Atle Bordevik
- **Dead on A3 nat** Michael
Grasdalsmoen & Jonny G Jørgensen

1999

Anders Johansen fortsetter raidet sitt med flere nye ruter på Bera. Ute i Hyggen finner Osloklatreren Runar Carlsen klippen med det store takoverhenget. Her blir det etablert en rekke harde ruter denne høsten. Det spesielle med klippen er at den er delvis regnsikker, slik at man kan klatre her i regnvær.

Klubbturen til Torfingstindane

Fredag 4/9-99 var det duket for en ny DKK tur, årets første ordentlige klubbturen. (Det var også en tur til Nissedal i juli, men da var det bare to som hadde nok guts til å reise). Nå var vi hele fem stykker som var klare for den extreme turen over Torfinnseggen, det var formann Lars, klattredyktige Anders, ekspedisjonens lege / fysioterapeut Monika, en kar fra DNT som het Eivind, Glenn eller Svein og tursjef Benny.

Avreise fra Steinberg stasjon

17.30. Fire klatre glade DKK'ere pakket bilen full, og for til fjells mot Bygdin, hvor vi skulle møte Monika. Bil turen gikk greit, vi fikk mat på Valdresporten Cafe, og ellers sett mye av den natur skjønnne Begnadalen.

Der kunne vi også skryte av mye hard isklattring som var blitt gjort de siste årene, med utgangspunkt fra hytta til Benny, deriblant den mye omtalte "Dølvén traversen".

Kl. 21.30 , endelig framme ved Bygdin.

Benny lurte på hvordan det går med fotballkampen, de andre slapper av.

Opp, opp, opp, men utsikten!!!!

Etter et par ompakninger og fordeling av fellesutstyr, var mørket senket seg og vi var klare til å gå. Fysioterapeuten og denne karen fra "fjell sportgruppa" la ut i et alvorlig tempo som ikke hørte hjemme på noen DKK tur. Fysioterapeuten gikk så fort, at hun verken så stien eller myra hun plumpet oppi, til midt på låra. Da var det godt å ha noen staute karer fra DKK til å dra henne opp igjen. Været ble bare dårligere og dårligere, og vi våtere og våtere

Tid for karbis?

Turbamsen Lars i action.

for hver time. Etter ca 3.5 timer var vi framme.

Tid for rappelling.

Etter en god natts søvn var det godt med frokost, på menyen stod det risgrøt, som noen påstod var myyye sunnere enn ekte frokost (havregrøt). Det var tid for planlegging av veivalg, så Anders dro fram både kart og fører. Det ble fort bestemt at vi skulle gå rappell veien (vi blir jo ikke kalt Drammen Rappell Klubb for ingenting).

Et par rundstykker med karbis, og en haug med sjokolade skulle nok duge som lunsj. 1000 høydemetere ble gått i en fei, og vi var på toppen av Østre Torfinstind.(ca 2137moh, eller så er det høyere eller lavere).

Vi fant en lun plass i solen, og skulle spise karbissene våres, da kommer Anders på at han hadde glemt sine i base camp, så vi andre måtte dele med han. (han hadde selvfølgelig ikke glemt dem, han ville ha alt for seg selv, men det går ikke an å spise rundstykker i smug når mann har ansiktet fult av

hår, fy skam deg Anders). Etter 4 rappeller og 2 taulengder med klatring var vi over eggen, og hadde vært på tre 2000meter topper. Da bar det ned over steinura mt base camp igjen. Det tok en god stund før vi var nede, for den ene hadde vondere knær enn den andre, det hjalp heller ikke noe særlig med enkelte "snarveier". Da gjorde det ekstra godt med øl, konjakk og middag (fikk selv byttet til meg en ekstra øl mot et halvt rundstykke???).

På svømmetur.

Ved frokost søndag morgen kl 11.00. fant legen ut at hun hadde så vondt i knæra at hun ikke hadde klart gå turen hjem, så hun skulle ta båten. Men vi turte ikke å slippe henne ombord på M/S Bygdin alene, så vi tok båten alle sammen. Det største problemet på søndagen var å finne ut hvordan det hadde gått i landskampen. Båtturen tok ca 1/2time, før vi på nytt hadde begge beina planta trygt på moder jord. Og som på alle DKK turer, avsluttet vi turen med et bad på Beito helsesportsenter. Tross vonde knær og solbrente neser, var alle enige om at det hadde hvert en perfekt gjennomført tur.

Benny

PS. Norge vant landskampen!!

En tøff gjeng på toppen.

Nye ruter gått av DKK'ere dette året:
Bera:

- **FRP 5+** mix Anders Johansen
- **Vesteggen 6-** mix Anders Johansen
- **Østveggen 4-** bb Anders Johansen
- **Diedros 6-** nat Anders Johansen

2000

Påsken 2000 reiser en delegasjon fra DKK til Fontainebleau utenfor Paris, og turen blir uforglemmelig. Videoen fra turen blir laget av Erik M Hansen, og inspirerer mange flere inn i buldringens forunderlige verden. Dette året får Bera flere flotte nye ruter, kanskje takket være Anders Johansen's raid det foregående året. Flere får i alle fall opp øynene for at det kan være flere muligheter på Bera. Hyggen får også en del lettere ruter dette året.

FONTAINEBLEAU

Følgende tekst og bilder er sakset fra Websidene som daglig ble oppdatert av gjengen som var i Fontainebleau påsken 2000

Fredag 14/4-2000.

Helsingborg-Helsingør kl. 2:00 natt til Lørdag. Fergen kom først kl. 3:00. Hvert 20 minutt? Uansett: nå er vi på vei.

Lørdag 15/4-2000

Beaumont du Gatinais, kl. 23:00

Slitne etter 28 timer i bilen, fikk vi en alle tiders overraskelse. Kåken vi hadde leid var prima, og med meget høy standard (bilde kommer i morgen - nå er vi for trøtte). Alle bærer preg av å ha vært lenge oppe, og sengen lokker. Turen ned gikk uten noen form for dramatikk - kun en ekstra runde i rundkjøring i Paris (ny DKK rekord?!). I morgen skal det buldres. Vi gleder oss alle. 28 timer i en bil er alt for mye....

Søndag 16/4-2000

Knalldag i Fontainebleau!! Først dro vi til Bas Cuvier. Der gikk Erik en 6b, og Tom Atle fulgte raskt etter. Håvard fikk problemer med regnet (og tyngdekraften), så vi dro og spiste Pizza. Etterpå dro vi til L'Elephant. Jentene kicket helt rått på steinene der. På L'Elephant dro Erik til noe helt vannvittig, det eneste problemet var at han hadde glemt å varme opp (kjempe gira!). AU! Her flashet Håvard en 5+ og ble glad igjen. Her fikk Håvard og Tom Atle også gått en 6a. Deretter kom regnet tilbake med full styrke.

Mandag 17/4-2000

Atter en knalldag. Alle har hatt suksess på hver sine problemer! Vi har truffet svenskene (Oscar og Mattias)!. Alle drar på noe j.... Vi startet på Bas Cuvier, og hadde en fin tid der. Deretter dro vi til Franchard Cusiniere og hadde det enda bedre (Tom Atle hang på Karma, men fullførte ikke - litt mye luftfuktighet, men ser lett ut). Til tross for hard innsats på cragget disket damene opp med et utsøkt måltid. Vi fikk kjøpt murere på Carrefour kjøpesenter (61 kasser, og betjening på rulleskøyter).

Tirsdag 18/4-2000

"Hviledag" i Paris. Eiffeltårnet var populært, med endeløse køer av folk som ville opp. Vi kom oss opp til slutt og utsikten var verdt det - Paris er enormt flott. Noen butikker rakk vi også. Virgin Megastore på Champs Elysées var enormt. Erik måtte hentes ut av en Quicksilver butikk etter at resten av teamet ble lei av å sitte på fortausrestaurant og vente! En avslutning i klatre avdelingen i Au Vieux Campeur i Latinerkvarteret satte prikken over i'en.

Onsdag 19/4-2000

I dag skulle Tom Atle og Håvard prøve seg på noe tøffere, og Duroxmanie (6c) på Bas Cuvier ble målet. En halv dag ble brukt, og problemet kan muligens la seg gjøre. Vi får se.... Håvard er foreløpig nærmest, og Tom Atle ønsker seg ca. 5 cm lengere ben. Kan noen hjelpe ham? Forslag mottas med takk. Jentene kan forøvrig melde om at Fontainebleau er en koselig by. Det ble tid til en tur til Isatis, og der var det mange fine problemer.

Fredag 21/4-2000

I går disket jentene opp med et vanvittig måltid. Bordsettingen ble lang og god. Likevel ble det ikke noen hviledag i dag. Været var alt for bra. Det er jo sommer!! I dag gikk turen først til Buthieres. Der var det høye buldreproblemer (med store steiner å dette ned på) og grotter.

Grottene falt mest i smak. Ellers gikk tiden med til soling. Etter en iskrem på uterestauranten reiste vi videre til Les Trois Pignons og feltet 95.2. Et nydelig sted hvor lunchen ble kastet innpå i god sommervarme (lunch kl. 17:00!). Alle ble kjempeinspirert og fikk slitt av resten av huden på fingrene. Tutta tok helt av og det ble igangsatt leteaksjon da hun forsvant på problemer langt avgårde. Etter avsluttet leteaksjon ble det god tid til å kose seg med appelsinjuice i påskesolen.

Alle er enige om at påskesnøttene i Fontainebleau er bedre enn Roald Øyens, og vi savner ikke klister eller heiskort.

Torsdag 20/4-2000

Nok en nydelig klatredag i Fontainebleau. Dessverre begynner fire dagers klatring å sette sine spor på kroppen. Lunch i solen kan likevel alle være med på. I dag møtte vi også Vegard med dame som nettopp var kommet fra Norge. Tom Atle holdt ut best og gikk flere 6a'er. Ireen og Marianne gikk også flere fine problemer på dette feltet. Dagen ble avsluttet med en utsøkt middag bestående bla. av kanin og nydelig vin til 15 kr. flaska. Alt tegner til at morgendagen blir en hviledag.

Bildet viser Erik og Pal etter å ha oppdaget at armer ikke vil like mye som hodet. Sjekk ut de blide ansiktene.

I morgen er det meldt regn og vi setter kursen tilbake til Snappys. Blir det sol vet vi

ikke hva vi skal gjøre, for nå tåler ikke kroppen mer!!!

Nye ruter av DKK`ere dette året:

Bera:

- **Rusk i Trusa** 7+ mix
Tom Atle Bordevik
- **Uavgjort** 6- mix Anders Johansen
- **Naturlig** 6- nat Anders Johansen og Kjartan Askim
- **Stalaktitten** 7 bb
Michael Grasdalsmoen og Thomas Hoel
- **Early birds get worm** A2 nat
Jørn P. Wikerholmen og Eirik Sjo
- **Drage** 7- bb Anders Johansen og Kjartan Askim
- **Drammensgranitt** 6- mix
Anders Johansen

• **Korak** 6+/7- mix Anders Johansen og Kjartan Askim

Ytre Lahell:

- **Hole in one** 6- bb Anders Krossen, Michael Grasdalsmoen, Pål Fredriksen, Anders Johansen & Tom Atle Bordevik.
- **Tutta & Pusher på tur** 5+ bb
Anders Johansen, Erik Monrad Hansen, Marianne Bordevik & Tom Atle Bordevik
- **Direkte kjærlighet** 7+/8- bb
Tom Atle Bordevik

Solbergåsen:

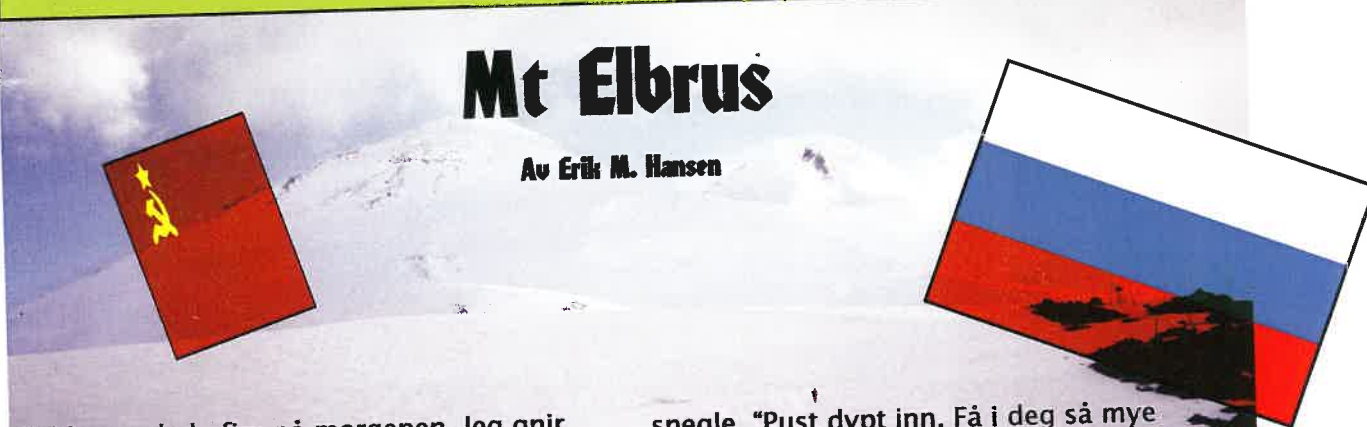
- **Nakkja** 6- mix Tor-Erik Larsen

Året 2001 markerer begynnelsen på at flere og flere ønsker å ta del i utviklingen av nye ruter. Dette fører til flere glimrende nye linjer. Michael Helgestad tar flere fall i små sikringer på "Pilla steroider", og Anders Johansen ser nye linjer overalt. Jørn P. Wikerholmen går også en svært støtende teknisk linje på Ramfløyveggen, til høyre på Bera. Copperheads og Knifeblades er hovedingrediensene i denne natterangelen. Det blir tur til Fontainebleau dette året, og klubben setter reiserekord. Det blir leid en stor leilighet som huser 12 DKK`ere ute på den franske landsbygda, og trivselen er stor. Dette året gifter Siv & Michael Grasdalsmoen seg, og i bryllupsgave får de "Bryllupsgaven", en nydelig boltet linje på Tverråsen. Håpet er at denne linjen skal vekke opp DKK`erne til å se potensialet i denne klippen. Litt senere på året blir det arrangert rutedugnad på Tverråsen, og flere nye ruter dukker opp. På bryllupsdagen får også Michael gått "Brura" 8/8+, som blir Bera`s hardeste linje. Flere andre gode klatrere er på besøk, uten å være i stand til å repetere linja. Jørn P. Wikerhomen og Tore Fonn "finner" Muserud, og setter i gang et samarbeid med grunneieren. Grunneieren rydder skogen foran klippen i løpet av vinteren, slik at arbeidet med ruteutvikling kan begynne neste år. Erik M Hansen setter høyderecord i DKK ved å klatre Mt Elbrus i Kaukasus.

Mt Elbrus

Av Erik M. Hansen

Klokken er halv fire på morgenen. Jeg gnir den verste søvnen ut av øynene mens jeg myser oppover den snøkledd fjellsiden. Den tynne luften har gitt meg en skallebank som minner om en ærlig rødvinbakfyll, og matlyst er et ikketema. Jeg prøver å spise en sjokoladebit, men det kjennes som om den bare eser opp i munnen. Jeg synes en stund at verden er forferdelig urettferdig! Her skulle jeg virkelig kose meg med hele sekken full av smågodt og nøtteblanding, og så klarer jeg ikke engang å få i meg en liten sjokoladebit. Jeg prøver å svelge den ned med litt vann fra termosen, men vannet vil liksom ikke ned det heller. Dette lover ikke bra tenker jeg mens jeg sjekker at stegjernene sitter ordentlig, lener meg på stavene og fortsetter å gå oppover i den tunge snøen. Høydemåleren viser 4800 moh. og morgensolen er i ferd med å trenge gjennom det lave skydekket over Kaukasus fantastiske fjellandskap. Det går usigelig sakte oppover den bratte fjellsiden, men å sette opp tempoet er fullstendig sjanseløst. At vi skulle få kjørt oss i den tynne luften var jeg advart mot på forhånd, men at det skulle bli så tungt hadde jeg ikke drømt om. Fra å føle meg hylsprek nede på 2000 m kjenner jeg meg nå mer og mer som en totalt utkjørt

snegle. "Pust dypt inn. Få i deg så mye oksygen som mulig." Guiden vår gir meg et oppmuntrende klapp på skulderen før hun trækker uanfektet videre. Jeg trekker pusten og følger etter. Med ett glemmer jeg hvor sliten jeg er. Plutselig bryter vi igjennom det tette skylaget og blir omkranset av knallblå himmel. Jeg snur meg rundt og møter den mest fantastiske utsikten jeg noen sinne har sett. Langt der nede strekker Kaukasus mektige topper seg mot himmelen, og foran oss badet i sol ligger Mt. Elbrus (5642 moh.), Europas høyeste fjell og bare venter på å bli besteget. Nå føles plutselig alt så mye bedre! Jeg var ikke rent lite skeptisk og rimelig nervøs da jeg en uke tidligere gikk om bord i den russiske Aeroflot maskinen på Gardemoen sammen med en gjeng på åtte turkamerater. Skrekkhistorier om disse blikkboksene med vodkaunstende piloter hadde jeg hørt nok om, og det hjalp ikke akkurat på humøret at det hadde ramlet ned to fly bare noen måneder i forveien. Jeg kastet et raskt blick inn i cockpiten og kunne berolige meg med at piloten i hvert fall ikke satt og drakk åpenlyst. Jeg ba en stille bønn om at han hadde glemt igjen vodkaflasken hjemme eller at han i det minste ikke hadde tatt mer enn en "styreshot", mens jeg

Erik (Darth Wader) på toppen av Mt Elbrus

forvirret prøvde å finne plassen min i den mildt sagt kaotiske setenummereringen. A,E,C,B,F ? Var dette det russiske alfabetet eller hadde de som merket setene bare hatt seg en sinnssyk fest? Så lettet vi endelig. Norge forsvant under oss, og reisen jeg hadde forberedt meg og gledet meg til så lenge var endelig i gang. Flyturen gikk bra, og etter en natt i Moskva og en ny flytur med Aeroflot landet vi trygt dagen etter i Mineral Nyje Vody i Kaukasus. Etter å ha samlet sammen all bagasjen vår, som for øvrig utgjorde over 100 kg i overvekt og som de russiske tollerne visste å gjøre seg rike på, humpet vi en halv time senere av gårde i en liten minibuss på vei oppover mot Baksandalen og den lille fjellandsbyen Terskol. Reisen så langt hadde gått overraskende bra, og min tillit til Aeroflot var sterkt oppadgående!

De neste dagene gikk med til akklimatisering med lange turer opp til tre og fire tusen meters høyde. At verden kan oppleves mer storslått enn dette har jeg vanskelig for å tro. Overalt rundt oss hadde vi utsikt til mektige fjelltopper og hvite isbreer. Langt over 3000 m opplevde vi store frodige blomsterenger og over oss svedde ørnene. Jeg hadde lenge vært spent på hvordan kroppen ville fungere i høyden. For mange av oss var hvert skritt over 3000 m ny personlig høyderecord, og det var derfor en lettelse at de eneste problemene vi hadde så langt bare var litt lett hodepine. Noen av oss valgte likevel å "helgardere" seg, og tok en diamoxtablett

om dagen. Dette er en medisin som i utgangspunktet hjelper mot grønn stær, men som visstnok også skal forebygge høydesyke. Det eneste kjedelige med denne medisinen er at den er vanddrivende, noe som var litt slitsomt ettersom vi drakk ca fire liter vann om dagen.

Etter hvert var vi klare for de store høydene og flyttet opp til basecamp 3800 moh. hvor vi bodde i noen tønnelignende små "hytter". Toalettet var et lite trekkfullt skur med et hull i gulvet, og vitnet om løse mager og elendig treffsikkerhet. Her gikk man ikke hvis man ikke var helt nødt!

Nede i Terskol hadde vi blitt vartet opp med utrolig mye god mat, og servicen forfulgte oss opp til basecamp. Vi kjørte 1. klasse med egen kokk som skulle passe på at vi fikk i oss nok mat, og det gjorde vi! En morgen trodde vi at vi hadde fått det første tilfelle av høydesyke i gruppa da Anne Marit lå rett ut og følte seg temmelig sjaber, men etter en rask undersøkelse kunne legen forsikre oss om at hun bare hadde forspist seg og satte henne øyeblikkelig på diett.

Gruppa skulle allikevel ikke slippe unna høydesyke. Da vi klokken to på natten tente hodelyktene og startet klatringen i vårt første forsøk på å nå toppen, lå Håvard igjen godt krøllet sammen i soveposen og følte seg som om han skulle ha vært på en tre dagers fyllekule. Jeg kunne likevel ikke helt unngå å misunne Håvard som lå i en varm sovepose da jeg i en zoombilignende tilstand kjempet meg oppover mens vinden og snøen pisket meg ugjestmildt i ansiktet.

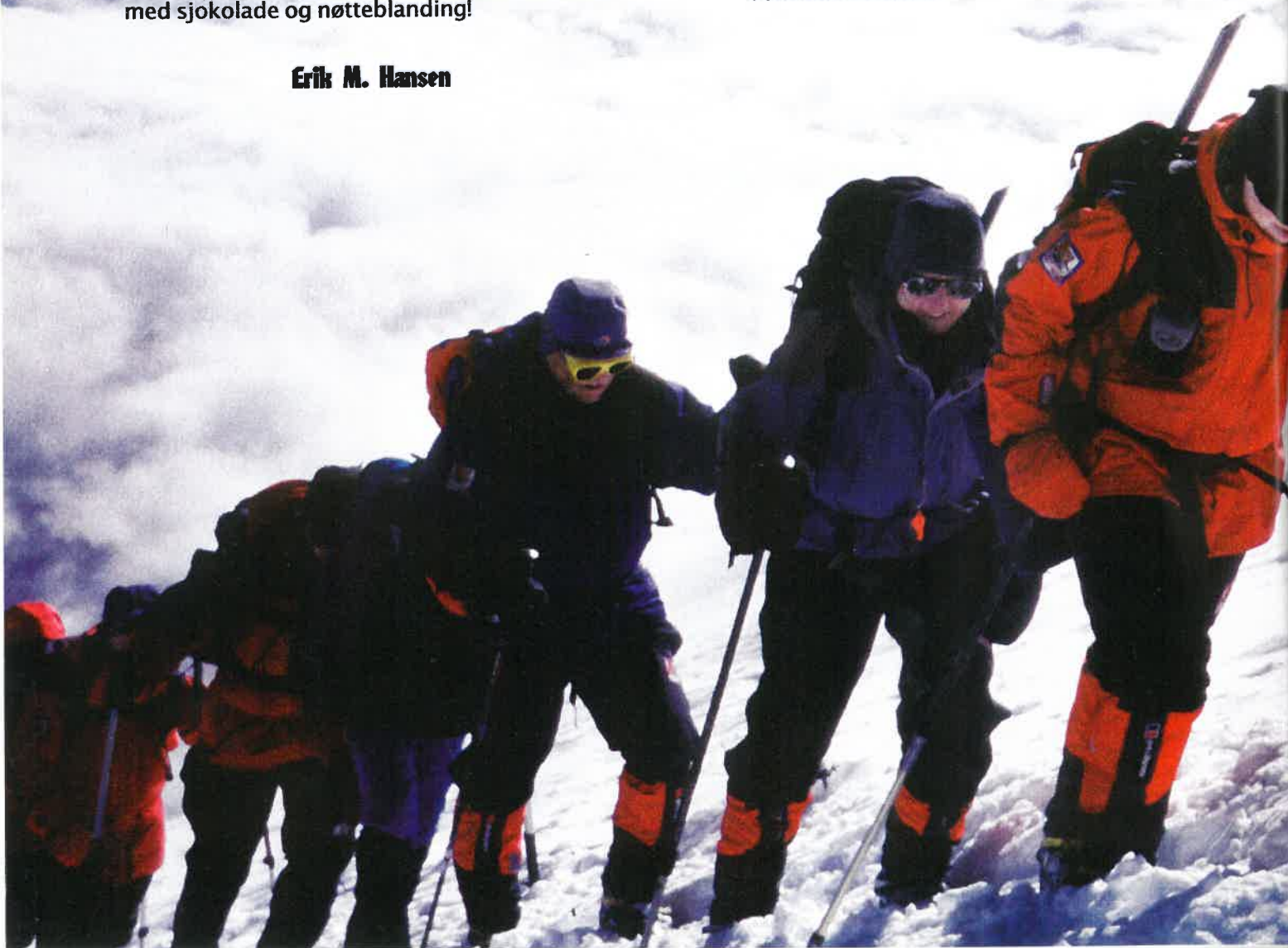
Oppstigningen til Mt. Elbrus er ikke vanskelig i seg selv så lenge det er nok snø og man slipper å gå på blåis. De som har måttet gi opp forsøket på å nå toppen av dette fjellet har nesten alltid blitt overasket av dårlig vær, og været var avgjort ikke på vår side denne natten. Tåke og tett snødrev gjorde at vi ikke så mer enn knappe to meter foran oss, og da guiden vår nesten blåste bort i det vi skulle starte klatringen opp mot Phastukov rocks bestemte vi oss for å snu og dra ned til basecamp.

Resten av dagen gikk med til å henge til tork og vente på bedre vær. Håvard hadde reist ned til Terskol for å pleie høydesyken, og da jeg ringte for å høre hvordan han hadde det satt han å drakk øl til tre kr halvliteren og kunne konstantere at formkurven var stigende både på den ene og andre måten. Da vi krabbet ut av soveposene neste natt var været blitt betraktelig bedre, og ni timer senere kunne vi endelig ta frem det norske flagget og nyte utsikten fra Europas tak. Å nå et mål man har trent og gledet seg til i flere måneder var en utrolig tilfredsstillelse, men det jeg gledet meg aller mest til mens jeg satt på toppen var å komme meg ned for å finne igjen matlysten. Nå skulle det bli godt med sjokolade og nøtteblanding!

Erik M. Hansen

Nye ruter gått av DKK'ere dette året:
Bera:

- **Sommerfuglen** 5+ nat Anders Johansen
- **Veslenesa** 5+ bb Anders Johansen
- **Veslevoksen** 6- bb Anders Johansen og Michael Helgestad
- **Vesleeggen** 6- mix Anders Johansen
- **Utsøkt søkt** 7- mix Tor Erik Larsen
- **Kalinka** 7+ bb Tom Atle Bordevik
- **Extremadura aka Nachos Banana Route** 7/7+ bb Tom Atle Bordevik og Øyvind Wallin Eek
- **Fingerkrypern** 6- bb Tor-Erik Larsen
- **Brura** 8/8+ bb Michael Grasdalsmoen
- **Natterangel** A3 mix Jørn P. Wikerholmen og Eirik Sjø
- **Pilla steroider** 7/7+ mix Michael Helgestad
- **Bange anelser** 6 nat Tom Atle Bordevik
- **Granholt.no** 6- bb Anders Johansen og Tom Atle Bordevik
- **Pusher.com** 7/7+ bb Tom Atle Bordevik

Ytre Lahell:

- **Slinger i valsen** 7- bb
Jørn P Wikerholmen og Tore Fonn
- **Tro, håp & kjærlighet** 6- bb
Pål Fredriksen, Anders Johansen,
Øyvind Wallin Eek & Tom Atle Bordevik
- **Zwitter** 7+/8- bb
Tom Atle Bordevik

Muserud:

- **Tilbake til sandkassa** 6- nat
Eirik Sjø & Jørn P. Wikerholmen

Tverråsen:

- **Karstykket** 6+ nat
Michael Helgestad
- **Bryllupsgaven** 6+ bb
Michael Grasdalsmoen
- **Etterpålaget** 6 mix
Tom Atle Bordevik
- **Takknemlighet** 6- mix
Anders Krossen

Ruteutviklingen i nærområdet får mange tilskudd fra de to nye feltene Hamre og Muserud. På Hamre tar Geir Ellingsen på seg det tunge ansvaret med å være vaktmester, godt hjulpet av Rune Larsen. Støttekontakter for disse to er Tom Bergene og Tor-Erik Larsen. Dette firkløveret fjerner mose og bolter i et svært hektisk tempo på Hamre. På Muserud har Jørn P. Wikerholmen med seg Tore Fonn, og sammen utvikler disse ruter som får de fleste klubbmedlemmene til å fryde seg. Etter hvert finner flere DKK'ere denne klippen interessant. Ytre Lahell får fortsatt et jevnt tilsig av nye ruter. Aktiviteten er stor dette året, og behovet for en ny fører begynner å føles påtrengende. Derfor begynner arbeidet med en ny klatrefører av en førerkomite som består av: Tor-Erik Larsen, Geir Ellingsen, Rune Larsen, Anders Johansen, Michael R. Helgestad, Jørn P. Wikerholmen, Tore Fonn og Tom Atle Bordevik.

Leder for klubben er Rune S. Larsen.

Roms groms

Bumerang rapido

Danser med Lene

Lumbago

Røtter

Pompe & Pilt

Diedret

Muserud

Alle muggers mor

Falsk luft

Sommeren -01 satt en sliten snekker på et tak i Spikkestad og spiste lunsj. I mellom store brødblingser og 1,5 liter Cola så Jørn noe som liknet en klippe bak alle trærne i skogen. Etter mange lunsjer bestemte han seg for å sjekke ut denne klippen. En lett rekognosering fulgte og litt i tvil men allikevel i fyr og flamme fikk han overtalt meg til å bli med ut for å sjekke om dette kunne være noe å utvikle. Jeg husker setninger som: "Det er helt sinnsykt, Tore! Du må bare bli med". Vel ankommet Røykenmarka var ordlyden mer som: "Tror du dette kan være noe, Tore?". Skogen lå tett inn mot veggen så klippen avslørte seg ikke så lett. Vi så relativt fort linjen "Lumbago" og mente at bare vi fikk frem denne linjen så var ikke resten så nøye. Etter en prat med den hyggelige grunneier. Gjertsen var det bare å sette i gang men først måtte skogen ryddes. Feltgartner Anders Johansen samt tømmerhugger Michael Helgestad ble rekruttert og de første trær ble felt. Grunneier Gjertsen kom imidlertid til unnsetning og sa han skulle rydde skogen for oss. (Gjertsen ble senere hedret for sin innsats med rutenavnet Action-Gjertsen). Pussingen av Lumbago ble påbegynt høsten 2001 av Jørn og meg selv. Linjen var så nedgrodd at vi pusset kun på troen av at dette ble bra. Å prøve ruta var i praksis ikke mulig. Våren -02 kom vi til ryddet skog og det var første gang man kunne se klippen i sin helhet. Linjene var nå lette å få øye på og det var mange av de. Supergira fortsatte vi pussingen av "Lumbago" og etter 4 lange dager med pussing og boring var den første ruta på Muserud klar for sin bestigning. Michael var nå i gang med sitt prosjekt "Danser med Lene" og hadde ordnet det slik

at utviklingen av Muserud kom inn under NKF's limbolt-prosjekt. Det betød at vi hadde "uendelig" (100 stk.) mange limbolter til å utvikle Muserud.

Nye linjer ble pusset frem og gått. Noen linjer ble pusset, boret og ikke gått (før i 2004).

Etter hvert begynte flere av DKK'erne å "henge" litt rundt på Muserud. Prosjekter ble funnet og aktiviteten i -02 og -03 har vært stor på feltet.

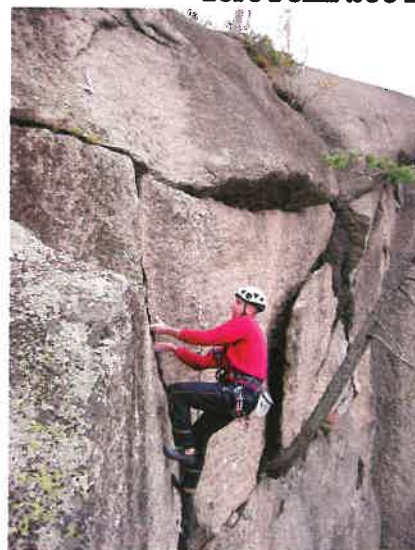
Ved utgangen av 2003 var det et-par-og-tju ruter på Muserud. Et antall som nok vil øke allerede i -04.

Muserud er nå et sportsklatrefelt med hovedsakelig boreboltede ruter.

Vanskelighetsgradene ligger i området 5 -> 8- med hovedtyngden av rutene på 7'er-tallet.

Rutenes krav til klatreren varierer mye m.h.t teknikk, pump og kraft. Det er vel også dette som gjør feltet så fascinerende.

Tore Fonn 2004

Rune Larsen i toppen av "Lumbago".
Foto: Michael R. Helgestad.

Muserud viste seg å inneholde mange klassikere, og her kommer en høyst uoffisiell liste over "instant classics". (Som med alle lister, alle mulige forbehold.)

Klassikerliste Muserud:

- Alle muggers mor 7/7+
- Lumbago 6+
- Pompel & Pilt 7-
- Danser med Lene 7
- Diedret 7+
- Roms groms 6+
- Stemmer det'a 6+
- Bumerang rapido 7-
- Røtter 6
- Falsk luft 7-

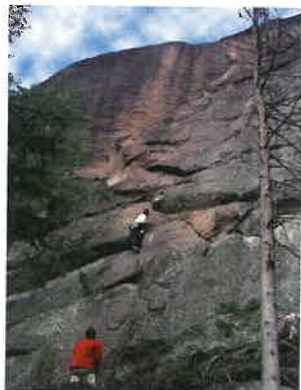

Jørn P. Wikerholmen førstebestiger Lumbago 6+.

Lumbago ble en "Instant classic" og bidro sterkt til at andre DKK`ere åpnet øynene sine for museruds kvaliteter.

begge Foto:

Anders Johansen

Nye ruter gått av DKK'ere i 2002:

Ytre Lahell:

- **0,77 risset** 5+ bb Michael Helgestad
- **Delikat revers** 7+ bb Michael Helgestad
- **Høyere enn himmelen, dypere enn havet** 3+ bb Rune Larsen & Jørn P Wikerholmen
- **Hvor er Zanta?** 6- nat Steinar Laumann
- **Let's go to manaña** 7/7+ bb Stefan Raffauf & Tom Atle Bordevik

Muserud:

- **Action Gjertsen** 7 bb Jørn P.Wikerholmen & (Tore Fonn)
- **Alle muggers mor** 7/7+ bb Tom Atle Bordevik
- **Lumbago** 6+ bb Jørn P.Wikerholmen & (Tore Fonn)
- **Pompel og Pilt** 7- bb Jørn P.Wikerholmen & (Tore Fonn)
- **Danser med Lene** 7 bb Michael Helgestad
- **Stemmer det'a** 6+ bb Jørn P.Wikerholmen
- **Root 666** 7- bb Jørn P.Wikerholmen & (Tore Fonn)
- **Røtter** 6- mix Jørn P.Wikerholmen
- **Falsk luft** 7- bb Tor-Erik Larsen & Tom Bergene
- **Myser'u** 7 bb Tom Atle Bordevik

Gullaug:

- **Furua** 5+ mix Anders Johansen

Hamre:

- **Silmandar** 6 bb Michael Helgestad
- **Jag elsker att åka tunnell** 7+ bb Michael Helgestad
- **Tommys håndtak** 5- bb Rune Larsen
- **Tommys fottak** 7- bb Tom Atle Bordevik
- **40 års krise** 6- bb Geir Ellingsen
- **Sommeren med Godot** 5 bb John Riise
- **Naturlig blond?** 5+ mix Therese R. Ellingsen
- **Han Tommy e'litt slapp** 6- bb Pål Fredriksen
- **Drammen harry-tv** 6+ bb Tor-Erik Larsen
- **Marve** 6 bb Tom Bergene, Tor-Erik Larsen & Geir Ellingsen
- **Narvestad** 5+ bb Geir Ellingsen
- **Bot og bedring** 5 bb Geir Ellingsen
- **Comeback** 6- bb Rune Larsen og Geir Ellingsen
- **Fuck Sponheim** 7- bb Tor-Erik Larsen
- **Okkupanten** 6+ bb Tom Atle Bordevik
- **Piirka** 6 bb Anders Johansen
- **Fatima** 6- bb Anders Johansen og Tom Bergene
- **Fatima er våt nedentil** 6 bb Anders Johansen
- **Skattejakt** 6 bb Geir Ellingsen og Tom Bergene

2003

Allerede på vinteren tegner dette til å bli et bra år for nye ruter og feltutvikling. Michael Helgestad og Jørn P. Wikerholmen starter utviklingen av Kalksteinsbruddet i Mjøndalen. 10 nye linjer blir det der, med bekvemmelighetsfaktorer som kort anmarsj og solide boltefester på toppen. Ny Drammensfører på 160 sider blir utgitt i mars, og den markerer startskuddet på en jubelsesong med et rekordstort antall nye ruter i distriktet. Askfjell får sin første frirute, av besøkende, og potensialet på denne veggen bør vekke mange DKK'ere. Mange er med på denne utviklingen og klatremiljøet i Drammen vokser. En stor gruppe DKK'ere forlenger klatresesongen med en tur til Mallorca på høsten. Høsten er for øvrig lang dette året, og klatresesongen kan forlenges til slutten av oktober.

Kalksteinsbruddet nytt isklatrefelt i Mjøndalen

Jeg hadde blodsmak i kjeften og var jævlig sliten. Hadde vassa i snø til livet i en 45 min. med drill og hardware i sekken. Var spent på den nye is-linja jeg skulle feste toppanker på.

Det hadde seg slik at Jørn, hadde visket meg i øret at det var noe is som hadde dannet seg i et kalksteinsbrudd i Mjøndalen. Mjøndalen, tenkte jeg, fytti grisen så nær!

Tore Fonn og Jørn Wikerholmen hadde funnet stedet på en av sine mange "leteaksjoner" etter klipper i nærområdet. Undertegnede lånte "Drillen til Jørn", og dette ble også navnet til en av linjene på feltet. Utviklingen tok lang tid til å begynne med, fordi det kom mye snø i fjor vinter. Jeg fant etter hvert ut at det gikk en vei på oversiden av klippen. Herfra var det bare 50 meter å gå fra bilen, så var man ved toppen av klippen. Det var da utviklingen skjøt fart.

Topptaufestene kom opp som perler på en snor. Alt dette skjedde rett rundt den tida Kjell Aukrust ble syk og til slutt døde. Han var en av mine barndoms helter, og de tre første linjene fikk derfor navnet: "Soland", "Kjell Aukrust" og "Ben redik fy fasan".

Deretter laget Jørn og jeg tre nye linjer. Disse fikk navnet "Rage" etter favoritt bandet til Jørn og "Tigren" etter kult-tegneserien. Det nærmet seg snart avreise for 3 ukers klippeklatring i Spania, og jeg følte behovet for å klatre noe brattere. Det var to linjer som pekte seg ut: Den ene hadde lite is i starten, og den andre hadde lite is hele veien, var brattere, og jeg synes begge så litt farlige ut.

Da den første linja skulle ledes, hadde jeg sjekket bevegelsene og topptauet linja noen ganger. Linja hadde fått toppanker og en borebolt lengre ned i ruta.

Opp til første bolt er det ca 3-4 meter med klatring på noen tynne greier som ligna på is. Deretter har linja en meget fin 10 meters loddrett issøyle. Denne hamrer jeg løs på, og setter inn en skrue i foten av søylen som backup. En skrue til litt lenger opp, så er jeg

midtveis på søyla. Jeg slår inn venstre øks, men den vil ikke inn. Jeg prøver en gang til, den vil ikke bite. Jeg ser på øksa, jo da, jeg har knekt bladet. Jeg får kortslutning, hva gjør jeg? Jeg er maks en meter over siste isskrue og henger veldig godt på høyre øks. Den er nesten ikke til å rikke. Jeg bestemmer meg for å ta et lite fall. Roper og gauler ned til Steinar at han må være klar for fall. Jeg tar i alt jeg kan bykse oppover og river ut høyre øks og faller pent. I det Steinar firer meg ned slår det meg hvor idiotisk jeg hadde vært. Hvorfor skrudde jeg ikke bare inn en skrue til, og firte meg ned på denne.

Ja ja, men jeg kunne ikke dvele ved dette. Fikk låne en øks av Steinar og dro igjennom tauet og støta på en gang til. Denne gangen gikk det brillefint.

Navnet på linja ble "Bladknekk". Den siste linja på feltet jeg utviklet var "Rå bevegelser". Den har 2 skrue plasseringer og 2 borebolter samt et toppanker. Ruta er svakt overhengende i toppen, der man klatrer på is og fjell. Både isen og fjellet kan betraktes som suspekt av både geologer og glasiologer. Ellers stor takk til Jørn og drillen hans.

-Michael R Helgestad-

Jørn P Wikerholmen & Lars Rønnevig på "Kjell Aukrust"

Fakta:

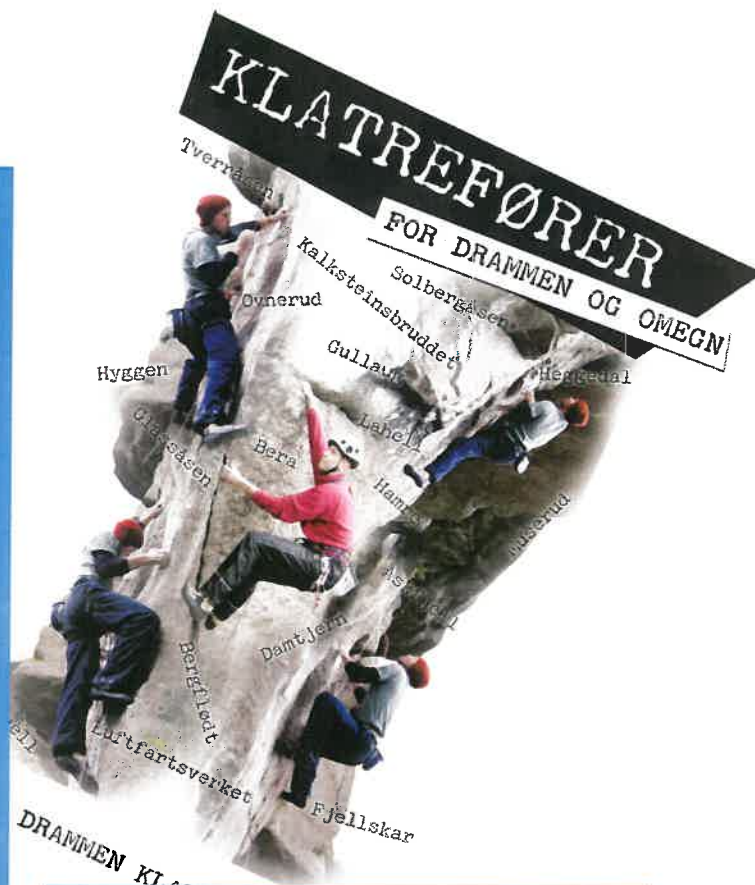
Som navnet på klippen tilsier er alle linjene inne i et gammel Kalksteinsbrudd. Kalksteinen her er riktignok ikke av samme kvalitet som den vi finner i Middelhavstraktene. De fleste linjene er av lett til moderat i vanskelighetsgrad. Alle linjene som er gått til nå har egne toppankere. Anmarsjen er kort, bare 2 min. Linjene er mellom 15 – 20 meter høye. Disse snur midt i veggen, siden grunnvannet kommer ut i en svakhetsone her. Det lønner seg å lede opp rutene når man skal feste topptau, siden rapell fra oversiden ikke er å anbefale pga mye løs stein. Avstanden mellom rutene er fra 10 til 50 meter, så feltet er meget effektivt å klatre på. Feltet har nok ikke de mest spektakulære islinjene, men er allikevel verdt å besøke hvis du bor på Østlandet og er på jakt etter et kjapt "isklatrefiks". Du får klatret mye på kort tid.

Fører: Kalksteinsbruddet er beskrevet i "Klatrefører for Drammen og omegn". Denne føreren inneholder også andre fosser i nærområdet samt isklatrefeltet Heggedal.

Kjøretiden fra Drammen er ca 10 min.
God Tur!

Tor-Erik Larsen på en ny linje i Kalksteinsbruddet tidlig i 2004.
Foto: Marianne Bordevik

Ny fører

Våren 2002 blir det nedsatt en førerkomite, men arbeidet med føreren starter ikke før ut på høsten. Formålet med denne er å kunne produsere en fører for distriktet som kan generere likvide midler slik at DKK kan fortsette å støtte etablering av nye ruter med gratis borebolter, samt opprettholde vedlikehold av gamle og rustne bolter. Førerkomiteen blir raskt enige om at denne føreren bør holde en såpass høy kvalitet at vi kan være stolte av det ferdige produktet. I løpet av vinteren innleder også førerkomiteen et samarbeid med Kolsås klatreklubb, og deres førerkomite. De to førerkomiteene deler informasjonen om felles klipper som skal med i begge førerverk, og kan således kvalitetssikre informasjonen bedre. På vårparten, nærmere bestemt 4/4-2003 blir det arrangert releaseparty, og føreren får en god mottagelse. Utover i sesongen får våre kjære klipper mange nye besøkende, og det virker som om folk liker seg i Drammen. Pga den høye aktiviteten blir det fortløpende lagt ut oppdateringer på www.dkk.no i form av nedlastbare PDF-filer, med nye ruter inntegnet. Føreren var på det nærmeste fullfinansiert av reklame, slik at DKK tjener penger fra første solgte eksemplar. Dette gir klubben økonomisk handlefrihet til å kjøpe en ny batteridrevet drill, finansiere mange nye ruter i distriktet dette året, samt rebolting av klatrefeltet Lahell.

Ruter 2003

Isruter:

- **Rage** 80 -90 grader Is/Mix
Michael Helgestad
- **Tiger'n** 80 -90 grader Is/Mix
Michael Helgestad
- **Kjell Aukrust** 80-85 grader Is
Michael Helgestad
- **Drillen til Jørn** 70-80 grader Is/
Mix Michael Helgestad
- **Bladknekk** 70-90 grader Is/Mix
Michael Helgestad
- **Ræbevegelser** 70-90 grader Is/
Mix Michael Helgestad
- **Ruta til Jørn** 80-85 grader Is
Tom Atle Bordevik

Klipperuter:

Fjellskar:

- **Pusheren** 5 bb Tore Fonn 2003.
- **Sandbagger** 6 bb
Jørn P. Wikerholmen 2003.
- **I siget** 6+/7- bb Tore Fonn 2003.
- **To hull og en svær en** 7- bb
Jørn P. Wikerholmen 2003.
- **Duft, vind og kameraten min**
7- bb Tore Fonn 2003.
- **Lille trille** 5/5+ bb Tore Fonn &
Jørn P. Wikerholmen 2003.
- **Duft og jeg** 6+ bb
Jørn P. Wikerholmen 2003.
- **Fra hytte til hytte** 5-/5 bb
Tore Fonn 2003
- **Klikk-klakk** 5 bb
Jørn P. Wikerholmen 2003.
- **To i toer'n** 7- bb
Tom Atle Bordevik 2003.

Bera:

- **Hobbypsykologen** 8-/8 bb
Torbjørn Aass 2003.
- **Tilgift** 5- nat Torbjørn Aass 2003.
- **Ingen eggulering** 5+ bb
Torbjørn Aass 2003.
- **Smask** 7+ bb
Michael R. Helgestad 2003.
- **Slankebjørn** 7- evt 7 bb
Michael R. Helgestad 2003.
- **Selen** 6+ bb
Michael R. Helgestad 2003.

Gullaug:

- **Dyno** 6+ bb Anders Johansen 2003.
- **Luger** 6- bb Anders Johansen &
Tom Bergene 2003.
- **Solnedgang med Maud Angelica**
6- bb Rune S Larsen 2003
- **Jam it** 6+ bb
Michael R Helgestad 2003.
- **Vesla power** 6+ bb
Michael R. Helgestad 2003.

- **Hyperaktiv** 7+/8- bb
Tom Atle Bordevik 2003.
- **Balder** 6+/7- bb Marianne &
Tom Atle Bordevik 2003.
- **Hemo-rider** 7+ bb
Tom Atle Bordevik 2003.
- **Gullaugkleiva** 6 nat
Anders Johansen og Tom Bergene
2003. 4 taulenger (5+, 6, 1+, 4)

Hamre:

- **Hur bra som helst** 6+ bb
Geir Ellingsen 2003.
- **Penon de føkk** 5 mix Rune Larsen
og Tom Bergene.
- **Noen liker mora..** 6-/6 bb 22m
Rune S.Larsen og Tom Bergene
2003
- **Ouæ** 6-/6 bb
Therese Ellingsen 2003.
- **Luftens baron.** 6- bb Rune Larsen
& Geir Ellingsen 2003.
- **Åka hoy...** 6- bb
Geir Ellingsen 2003
- **Knust egg** 6 bb Rune Larsen og
Tom Bergene 2003.
- **Speilegg** 6+ bb Rune Larsen og
Tom Bergene 2003.
- **Turboneger** 5+ bb Pål Fredriksen
og Tom Bergene.

Muserud:

- **Mengele zoo** 6- mix
Anders Johansen 2003.
- **Kort** 5- bb Anders Johansen 2003.
- **Enfingeren** 5 bb
Anders Johansen 2003.
- **Knelås** 7- bb
Michael R Helgestad 2003.
- **Krisp** 6 bb Tom Atle Bordevik
2003.
- **Diedret** 7+
Michael R. Helgestad 2003
- **Flaket** 5+ bb Tom Bergene &
Anders Johansen 2003.
- **Cabron?** 7/7+ bb
Tom Atle Bordevik 2003.
- **Mandalitten** 8- bb
Ole Karsten Birkeland 2003.
- **Bumerang rapido** 7- bb
Tore Fonn 2003.
- **Ekte luft** 7+/8-
Tom Atle Bordevik 2003.

Ytre Lahell:

- **Living on the edge** 4- bb
Rune S Larsen 2003.
- **Sheepstone** 7 bb
Tom Atle Bordevik 2003.
- **Yess, det er sommer** 7/7+ bb
Tom Atle Bordevik 2003.